

νυμον, ὃν εὔρε γράφοντα δράμα — κωμωδίαν εἰς τρεῖς πράξεις.

— Εἶνε τοῦτο τὸ αὐτὸ βιβλίον, ἠρώτησεν ὁ Φουκέ, τὸ ὅποιον ὁ βλαξ Φουκέ ἐλεηλάτησεν;

— Ἐκεῖνο εἶνε, εἶπεν ὁ Ἱερώνυμος, καὶ περιέργων οὐδέποτε τὸ ἐξήγητασά νὰ ἴδω ἐὰν μένωσιν ἴχνη τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων.

— Ἄς ἴδω, εἶπεν ὁ Φουκέ.

Ἔλαβε τὸ βιβλίον ἐξ οὗ ἀνέγνωσε ἀρκετάς φράσεις ἀποτετυπωμένας ἐπὶ τοῦ τυπογράφου. Ἐφρόντισα (ἐμειδίασε) νὰ καταστρέψω τοὺς τυπογράφους καὶ νὰ μεταχειρίζομαι ἄμμου πάντοτε ἀφ' ὅτου ἡ μεταγραφὴ τοῦ Καρτοῦς μοὶ ἀπεκάλυψε τὸν κίνδυνον.

— Τί ἀπέβη ὁ Καρτοῦς;

— Ἐπέτυχον δι' αὐτὸν δέσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον ὡς ἀνταμειβὴν διὰ δολιότητά του αὐθάδη.

— Τί;

— Τὸν ἔστειλα μετὰ ταμβακοθήκης περιεχοῦσθης γραμμάτων ἐκατὸν πενήκοντα χιλιάδων φράγκων δωροδοκίαν ἀτόμου τινὸς παρ' ἄλλου. (Ἀνέφερε τὰ ὀνόματα). Ὁ Καρτοῦς παρέδωκε τὴν ταμβακοθήκην καὶ τὸ ἐμπεριεχόμενον, καὶ ἔλαβε εἰς ἀνταπόδοσιν ἑξήκοντα μετὰ εἴκοσι χιλιάδων φράγκων. Τὸ δῶρον τοῦτο ἦτο δι' ἐμ. Ὁ Καρτοῦς ὅμως ἔθηκε τὰ χρήματα εἰς τὸ ἴδιον θυλάκιον καὶ μοὶ ἔδωκε τὴν κενὴν ταμβακοθήκην ὄχι! περιεῖχεν, ἐν παρόδῳ, ἑξαίσιον ταμβακόν. Ἐθεώρησα ἀμάρτημα ν' ἀρήσω ἄνευ ἀνταμειβῆς τοιαύτην ἑξίαν πρὸ πάντων διότι ὁ Καρτοῦς ἀπέτιτε δι' αὐτοῦ τὰ χρέη του, ἢ ἢ ἀνακαλύψω τὴν ἀπιστίαν του. Ὅστε τὸν ἐτοποθέτησα εἰς τὸ χρηματιστήριον. Μ' ἐπλήρωσεν ἀκολούθως.

Ἐκρουσέ τις τότε τὴν θύραν τοῦ Ἱερωνύμου, ἣν ὁ Φουκέ ἀπαρτηρητός εἶχε κλειδώσει. Ὁ Φουκέ ὄχρὸς ὡς ὁ θάνατος, ἐν καταστάσει μεγάλης ἀνησυχίας ἀπεσύρθη ὑπὸ τὴν κλίνην.

— Τίς εἶ; ἠρώτησεν ὁ Ἱερώνυμος.

— Ἐγὼ, φίλτατε, ἀπήνησεν ἡ Μαρία.

— Δὲν εἰσέρχεται; ἀκριθὴ μου.

— Ἄλλ' ἡ θύρα εἶνε κλειδωμένη.

Ὁ Ἱερώνυμος εἰσήγαγε τὴν σύζυγόν του. Ὁ Φουκέ ἐξῆλθε τὸν κρυπτόνως τρέμων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ μετὰ μετρίως